

дѣли, че Александъръ, за да не допусне пѣхотата да бжде заобиколена нѣкждѣ отъ скрититѣ въ засада гети, води бързо фалангата покрай рѣката, а конницата разположилъ на фронта, гетитѣ напушатъ и лошо укрѣпения градъ, като отвели толкова жени и дѣца, колкото могли да носятъ конетѣ; тѣ се оттеглили въ пуститѣ мѣста, колкото могли по-надалечъ отъ рѣката. Александъръ завзель града и всичката плячка, оставена отъ гетитѣ; послѣдната прѣдалъ на Мелеагра и Филипа, за да я отнесатъ. А самъ, слѣдъ като разрушилъ града, принеся жъртва при дунавския брѣгъ на Зевса-Спасителя, на Херакла²¹⁾ и на самия Истъръ (Дунавъ), защото го допусналъ да мине; на сжщия день отвежда въ стана всички неповрѣдени.

Тука дошли при Александра пратеници, както отъ другитѣ независими племена, които живѣяли до Дунава, тѣй и отъ Сирма, трибалския царъ. Дошли пратеници и отъ келтитѣ, които живѣяли до Йонийския заливъ²²⁾. Келтитѣ сж едри и много си въобразяватъ за себе си. Всички казвали, че дошли да просятъ приятелството на Александра; и съ всички Александъръ размѣнилъ залогъ за вѣрность. Келтитѣ попиталъ, отъ какво се боятъ най-много, понеже се надѣвалъ, че неговото име, като велико, ще да е проникнало и до тѣхъ и още по-нататъкъ, та ще кажатъ, че най-много се боятъ отъ него. Но отговорътъ на келтитѣ не оправдалъ надеждата му; тѣй като тѣ обитавали мѣста мжно достѣпни и отдалечени отъ Александра, и като виждали, че той готви походъ за други мѣста, казали, че се боятъ да не се срути надъ тѣхъ небото. Ала и тѣхъ Александъръ нарекълъ приятели, направилъ ги съюзници и ги изпратилъ назадъ, като казалъ само това, че келтитѣ сж пустохвалци.

2. Походътъ въ Илирия.

Анаб. I, 5. А самъ той (Ал. В.) потегля за земята на агрианитѣ и пеонитѣ.²³⁾ Тамо именно пристигнали пратеници, които му съобщили, че Клитъ, синъ на Бардилисъ²⁴⁾, възстаналъ и Главкиасъ,

²¹⁾ Македонскитѣ царе изкарвали произхода си отъ Херакла.

²²⁾ Т. е. на Адриатическо море.

²³⁾ За агрианитѣ и пеонитѣ вижъ Херодотъ V 13—16; Тукидидъ II, 96—98 и Страбонъ VII, фр. 36, 38.

²⁴⁾ Бардилисъ билъ владѣтель въ югоизточна Илирия. Въ 359 г. пр. Хр. той нанесълъ силно поражение на македонския царъ Пер-